

Czesław Glinkowski

1940–2008

Nagła śmierć Profesora Czesława Glinkowskiego była dla najbliższej rodziny i jego przyjaciół wielkim i smutnym zaskoczeniem. Profesor wprawdzie poinformował najbliższych, że udaje się do szpitala na poważną operację, ale niezagrażającą życiu. Nie doczekał jednak operacji. Zmarł tuż przed nią na rozległy zawał serca. Odszedł z grona społeczności akademickiej w pełni sił twórczych 20 września 2008 roku w wieku 68 lat. Zdecydowanie za wcześnie.

Czesław Glinkowski urodził się 17 lipca 1940 roku w Topoli Małej koło Ostrowa Wielkopolskiego. W wieku 12 lat uległ w gospodarstwie rodziców poważnemu wypadkowi, który zaważył na całym jego życiu. W klinice ortopedycznej prof. Wiktora Degi przeszedł w ciągu dwóch lat siedem poważnych operacji, dzięki którym wprawdzie odzyskał możliwość chodzenia, ale uszkodzona noga stale dawała znać o sobie i utrudniała swobodne poruszanie się.

Technikum Ekonomiczne w Ostrowie Wielkopolskim ukończył w 1962 roku. Po pomyślnym zdaniu egzaminów wstępnych w tym samym roku rozpoczął studia w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu, które ukończył z wyróżnieniem w 1967 roku. Bezpośrednio po studiach podjął 1 marca 1967 roku pracę w charakterze asystenta w Katedrze Ekonomiki Przemysłu, kierowanej przez prof. Stanisława Smolińskiego, który był promotorem jego pracy doktorskiej i patronem rozprawy habilitacyjnej.

Doktorat uzyskał w 1975 roku na podstawie pracy *Metody i zasady oceny rezerw zdolności produkcyjnych branży i ich weryfikacja w przemyśle ziemniaczanym*, natomiast stopień doktora habilitowanego otrzymał w 1992 roku na podstawie oceny dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej *Rezerwy produkcyjne w przemyśle. Studium teoretyczno-poznawcze i metodyczne badań*.

Problematyka badawcza Profesora Czesława Glinkowskiego początkowo skupiała się na gospodarowaniu czynnikami produkcji w przemyśle, wykorzystaniu zdolności produkcyjnych i badaniu poziomu wykorzystania rezerw w przemyśle. Prace te miały charakter poznawczy i metodyczny. Dużą ich zaletę stanowiło dążenie do zastosowania wyników pracy w praktyce celem poprawy wykorzystania potencjału produkcyjnego przemysłu.

W latach 90. Profesor Glinkowski zajął się nową problematyką badawczą, jaką była w tym czasie aktualna i ważna sprawa prywatyzacji i restrukturyzacji przedsiębiorstw w Polsce oraz w krajach Europy Środkowo-Wschodniej. Dużym wysiłkiem organizacyjnym i naukowo-badawczym było zorganizowanie przez Profesora międzynarodowego zespołu badawczego, składającego się z przedstawicieli nauki i praktyki z Bułgarii, Rosji, Ukrainy, Białorusi, Słowacji i Czech. Aktywnie współpracował też z ośrodkami naukowymi z zagranicy, w tym z Akademią im. D.A. Cenowa w Swisztowie w Bułgarii, Państwowym Uniwersytetem w Doniecku, Państwowym Uniwersytetem im. Iwana Ogienki w Kamieńcu Podolskim, Państwowym Uniwersytetem Ekonomiki i Finansów oraz Uniwersytetem Humanistycznym w Sankt Petersburgu. W środowisku międzynarodowym Profesor Glinkowski był cenionym specjalistą ds. restrukturyzacji i transformacji ustrojowej. Środowisko, w którym się obracał, ceniło go również za zdolności organizacyjne w tworzeniu zespołu i prowadzeniu badań na wielką skalę. Był pełnomocnikiem rektora do spraw współpracy z uczelniami Charkowa i Swisztowa.

Profesor inicjował i organizował także liczne konferencje naukowe w celu przedstawienia wyników zakończonych badań, w których uczestniczyło zwykle wiele osób zarówno z kraju, jak i zagranicy. Plonem tych konferencji były opublikowane prace badawcze w języku polskim i angielskim. Na uwagę zasługują tu następujące publikacje: *Restrukturyzacja przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce i Bułgarii w okresie transformacji rynkowej* (cz. I), *Restructuring of industrial enterprises in Poland and Bulgaria under market transformation* (cz. II) – redaktor naukowy i współautor (Wydawnictwo AE, Poznań 1995), *Uwarunkowania konkurencyjności restrukturyzowanych przedsiębiorstw w Europie Środkowo-Wschodniej* – redaktor naukowy i współautor (Wydawnictwo AE, Poznań 1999), *Zarządzanie zmianą. Restrukturyzacja przedsiębiorstw w strategii rozwoju gospodarczego krajów Europy Środkowo-Wschodniej*, redaktor naukowy i współautor (WNT, Warszawa 2004), *Zarządzanie zmianą. Kierunki i efektywność sprywatyzowanych przedsiębiorstw w Polsce*, redaktor naukowy i współautor (WNT, Warszawa 2004).

Dorobek naukowy Profesora Czesław Glinkowskiego obejmuje około 300 pozycji, w tym 10 książek. Na dorobek ten składają się artykuły naukowe, współautorstwo w monografiach naukowych, referaty opublikowane w materiałach konferencyjnych. Znaczna część tego dorobku ma charakter prac zbiorowych, przygotowanych i opublikowanych pod kierunkiem Profesora i z dużym jego udziałem. Część dorobku naukowego była opublikowana w wydawnictwach zagranicznych.

Oprócz dorobku naukowego należy także podkreślić jego istotne zasługi i osiągnięcia na polu dydaktycznym. Był bowiem współautorem znacznej części ogólnopolskiego podręcznika z ekonomiki produkcji *Elementy ekonomiki przemysłu*, opracowanego pod kierunkiem prof. Smolińskiego (PWN, Warszawa–Poznań 1982). Podręcznik ten został wyróżniony nagrodą ministra nauki i szkolnictwa wyższego. Profesor był również współautorem cenionych materiałów dydaktycznych do ćwiczeń z ekonomi-

ki przemysłu. Wyrazem uznania dla dorobku naukowego i dydaktycznego Profesora Glinkowskiego było powołanie go w 1997 roku na stanowisko kierownika Katedry Ekonomiki Produkcji. Katedrą tą kierował do końca życia. Wypromował 4 doktorów oraz około 1000 magistrów i licencjatów. Był recenzentem kilkunastu prac doktorskich, recenzował też inne prace naukowe. Jednak tym, co odcisnęło największe piętno na życiu zawodowym Profesora i jego pracach na rzecz nauki i dydaktyki, było powołanie go przez Akademię Ekonomiczną w Poznaniu w 1993 roku na stanowisko Kierownika Ośrodka Studiów Zamiejscowych w Kaliszu. Od tego czasu Profesor dzielił swoje pracowite życie pomiędzy dwa miasta – Poznań i Kalisz, z tym że z biegiem lat coraz więcej wysiłku i troski poświęcał Kaliszowi.

Kierowany przez Profesora Glinkowskiego Ośrodek dynamicznie się rozwijał. Początkowo studia kończyły się licencjatem, ale dzięki zabiegom między innymi Profesora Ośrodek szybko uzyskał prawo kształcenia na poziomie magisterskim. Liczba studentów systematycznie rosła, a Kalisz stał się największym i najbardziej dynamicznym Ośrodkiem Studiów Zamiejscowych Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Rozwojowi temu sprzyjały korzystne uwarunkowania zewnętrzne, ale była w tym także duża zasługa Profesora, który dbał o wysoki poziom nauczania, dobrych wykładowców i przyjemny klimat do studiowania. Studenci bardzo to cenili.

W tych okolicznościach zrodził się u Profesora Czesława Glinkowskiego pomysł utworzenia w Kaliszu Wydziału Zamiejscowego Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Pomysłu tego nie mógł z różnych względów zrealizować. Dzięki jednak poparciu władz miasta i na podstawie wysokiej oceny dotychczasowych osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych Profesora w lipcu 1999 roku minister powołał go na stanowisko rektora Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Kaliszu. Profesor był zatem organizatorem i pierwszym rektorem tej uczelni. Ponadto tamtejsza społeczność akademicka jeszcze dwukrotnie wybierała Profesora na urząd rektora, który pełnił do końca sierpnia 2008 roku.

Zauważmy przy tym, że nie jest łatwo pełnić funkcję rektora uczelni, która powstaje. Profesor Czesław Glinkowski zaczynał tu swoją pracę właściwie od zera. Zabiegał o pozyskanie niezbędnych pomieszczeń do prowadzenia zajęć, gromadził kadre dydaktyczną, zatrudniał administrację i obsługę, a nade wszystko tworzył kształt nowej uczelni wyższej w Kaliszu, opracowując jej programy nauczania, kierunki i specjalności. Z czasem podjął się remontu i budowy nowych obiektów, zapewnił studentom akademik. Wykazał się niezwykłą zdolnością do sprawnego organizowania i zarządzania uczelnią. Często zastanawiałem się nad tym, skąd brał tyle siły i energii, tyle mądrości i determinacji, przecież sam nie był okazem zdrowia po tym, co przeszedł w dzieciństwie. Wszelkie trudności pokonał jednak, wprowadzając Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Kaliszu na szczyty szkolnictwa zawodowego w Polsce. Za jego czasów jego uczelnia w ogólnopolskim rankingu zawodowych szkół wyższych zdobywała czterokrotnie pierwsze miejsce. Sam przy tym często podkreślał, że to nie

rankingi są najważniejsze, lecz zadowoleni wykładowcy i studenci. Tak rektor Czesław Glinkowski pojmował swoją misję w Kaliszu.

Szkoła kaliska stała się zresztą wzorem do naśladowania dla innych. Przyjeżdżali tu bowiem przedstawiciele innych szkół wyższych, aby zapoznawać się z sukcesami kaliskiej uczelni. A jej sukcesy polegały głównie na rozwijaniu takich kierunków i specjalności, na które występowało zapotrzebowanie: ekonomia, zarządzanie, rehabilitacja, nauki techniczne.

Czesław Glinkowski wprowadził do przestrzeni Kalisza nowy wymiar akademicki. Pojawiła się w mieście wyższa szkoła z rektorem i dziekanami, utworzono wydziały i katedry. Odbywały się też uroczyste inauguracje roku akademickiego, a co najważniejsze – byli tu studenci, którzy również zaznaczali swoją obecność w mieście w czasie juwenaliów i innych tego typu imprez. Uczelnię odwiedził między innymi prezydent RP, premier, odwiedzali ją posłowie i inne ważne osobistości. Wszyscy z uznaniem doceniali osiągnięcia PWSZ, w tym także zasługi jej założycieli. Bardzo pięknie to wyraził w czasie senatu żałobnego prezydent Kalisza, dr inż. Janusz Pęcherz, który stwierdził: „Masz prawo powiedzieć, drogi Rektorze, ten pomnik zbudowałem z mojego życia i za mojego życia. Gdy zapukasz do wrót niebieskich i spytają Cię o to, co zrobiłeś w swoim życiu, odpowiesz: pracowałem, oddałem swe życie innym, by ich życie było jasne i mądre”.

Profesor Czesław Glinkowski w dowód uznania za swoją działalność na rzecz Kalisza został odznaczony tytułem Zasłużony dla Miasta Kalisza i pośmiertnie przyznano mu godność Honorowego Obywatela Kalisza. Z tytułu swojej działalności naukowej i dydaktycznej na Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Brązowym Medalem za zasługi dla Obronności Kraju, ponadto Złotą Odznaką PTE i odznakami zasłużonego dla rozwoju kilku województw.

Był człowiekiem powszechnie szanowanym przez poznańską i kaliską społeczność akademicką, o ujmującej osobowości i niewyczerpanej serdeczności dla studentów. Był wzorem do naśladowania. Potrafił skupić wokół siebie młodzież, której zawsze udzielał mądrych rad i wskazówek, a ta gremialnie żegnała go na junikowskim cmentarzu w Poznaniu.

Drogiemu Czesławowi pożegnała również liczna grupa koleżanek i kolegów ze studiów. Pozostanie w naszej pamięci jako osoba wszystkim życzliwa, przez wszystkich lubiana i szanowana, współorganizująca zjazdy absolwentów naszego roku i w nich aktywnie uczestnicząca, co wszyscy podkreślali i doceniali.

Wiktor Gabrusewicz